

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **J. U.**, *zastúpeného advokátom JUDr. M. B.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-154/PK-2005 zo dňa 14. novembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 10/2006-39 zo dňa 11. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 10/2006-39 zo dňa 11. marca 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. novembra 2006, č. KM-154/PK-2005, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie ministra vnútra SR č. 439 zo dňa 6. septembra 2005. Týmto personálnym rozkazom podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu, v dôsledku čoho jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov služby.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a rozhodli v súlade so zákonom. Žalobca svojim

konaním zaviniel dopravnú nehodu v dôsledku nedania prednosti v jazde inému vozidlu. Následne maril objasňovanie dopravnej nehody, keď nevykonal riadnu dychovú skúšku a následne bezdôvodne odmietol odber krvi na zistenie hladiny alkoholu, hoci bolo u neho dôvodné podozrenie (podľa záznamu lekára), že riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup žalovaného boli v súlade so zákonom a námietky žalobcu uplatnené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Včas podaným odvolaním žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a zrušiť rozhodnutie žalovaného ako aj personálny rozkaz ministra vnútra a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Namietal, že požitie alkoholických nápojov nebolo spoľahlivo preukázané. Alkoholické nápoje pred jazdou ani počas jazdy nepožil. Počas celej doby výkonu štátnej služby postupoval podľa platných právnych predpisov. Vzhľadom na viacročný čestný, statočný a disciplinovaný výkon štátnej služby nebolo nevyhnutné posúdiť jeho dopravnú nehodu ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy. O tom svedčí aj skutočnosť, že najprv ho riešil žalovaný disciplinárne.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zo strany žalovaného bol náležite zistený skutkový stav veci. Žalovaný nerozhodoval o zavinení dopravnej nehody žalobcom, ale rozhodoval o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Žalovaný v medziach zákona a v súlade s voľnou úvahou (správne uváženie) posúdil intenzitu porušenia služobnej prísahy zo strany žalobcu a v súlade so zákonom aj rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.02.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie – personálny rozklad ministra vnútra SR č. 439 zo dňa 6. septembra 2005 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona.

Zo spisov odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra SR prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že dňa 20.07.2005 o 00.45 hod. v čase mimo výkonu štátnej služby viedol v S. po ulici J., označenej ako vedľajšia cesta, smerom na ulicu B., súkromné osobné motorové vozidlo značky Ford Mondeo ev. č. X., kde pri vchádzaní do križovatky ulíc J. – F. nedal prednosť motorovému vozidlu značky VW Caddy ev. č. X., ktoré riadil vodič V. M. po ulici F., vyznačenej ako hlavná cesta, smerom do mesta, následkom čoho došlo k zrážke medzi týmito

vozidlami. Pri tejto dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na oboch vozidlách vznikla škoda vo výške cca 130 000 Sk. Bezprostredne po nehode žalobca odmietol druhému uvedenému účastníkovi dopravnej nehody na jeho žiadosť preukázať svoju totožnosť, hoci ho tento upozornil, že mu nedal prednosť v jazde, a preto aj nehodu oznámil na políciu. Počas šetrenia dopravnej nehody žalobca aj za prítomnosti príslušného funkcionára OR PZ Bratislava II maril vykonanie dychovej skúšky na alkohol fúkaním mimo náustok prístroja, hoci bol o správnom postupe pri vykonávaní dychovej skúšky riadne poučený. Preto bol podrobený lekárskeho vyšetreniu, pri ktorom podľa lekárskeho záznamu mal faktor alkoholika, pri stojke na jednej nohe bol nestabilný, padal na bok, javil známky opitosti, odmietol však odber i vyšetrenie krvi.

Z obsahu služobnej prísahy zakotvanej v ustanovení § 17 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, ktorý svoje sily a schopnosti vynakladá na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 47 zákona). Policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu a plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných predpisov (§ 48 ods. 3 zákona).

Podstatou námietok žalobcu, vznesených v priebehu správneho konania a opakovaných v súdnom preskúmaní konaní, boli tvrdenia, týkajúce sa jeho dlhoročného statočného výkonu štátnej služby v Policajnom zbore, neprimeranosti a neúmernej tvrdosti uloženia opatrenia – prepustenia a nezákonnosť a nespravodlivosť postupu vzhľadom na to, že alkoholické nápoje nepožil pred jazdou ani počas jazdy.

Podľa názoru odvolacieho súdu so všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vysporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje. V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnenému záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

Záverom je potrebné uviesť, že zákon č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov, a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom, lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie ako má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce, resp. iné právne predpisy. Preto treba považovať za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších ako iné zákony (napríklad Zákonník práce).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnenému orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. februára 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová